

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye; üzüm üretiminde geniş bağ alanlarına sahip olması, üretilen şaraplık üzümün çeşitliliği ve niteliği bakımından dünyanın sayılı ülkeleri arasında bulunmaktadır. Şaraplık üzüm üretiminde Ülkemiz, İspanya, Fransa ve İtalya'dan sonra 4.sırada yer almaktadır. Yaş üzüm üretimi yaklaşık 4 milyon ton olmasına karşın, bu miktarın ancak %2 si şarap üretiminde değerlendirilmektedir. Bu oran, adı geçen ülkelerde %90'a ulaşmaktadır. 150 milyar dolar büyüklüğündeki şarap dış satımında Türkiye'nin payı 4 milyon dolar civarındadır.

Mevcut potansiyelimizin saptanarak etkin ve verimli şekilde değerlendirilmesi için siyasi iktidarlara göre değişmeyen bir devlet politikası derhal oluşturulmalıdır. Oluşturulacak politikalarda, başta üzüm yetiştiricilerimiz ve sanayicilerimiz olmak üzere, sektörlerde yer alan çalışanların ve gerekli teknik elemanlar için bilimsel ve istenilen nitelikte üretim için eğitim mutlaka yer almalıdır.

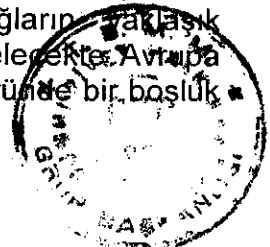
Bağcılığın ve şarap işletmelerinin sorunları bilinmektedir. Gerekli destekleme, yönlendirme ve gerekli yasal düzenlemeler bir an önce yapılmalıdır. Mevcut uygulamalar, sektörün yaşadığı sorunların çözümü noktasında ve bu alanlardaki mevcut potansiyelimizin AB sürecinde ve Dünyadaki gelişmeler karşısında, sektörün sürdürülebilirliğini, geleceğini ve rekabet şansını tehlikeye atmaktadır.

Ülkemizin, yaş üzüm üretimi için uygun toprak ve iklimle sahip olması ve çok büyük bir ülkesel avantajımızdır. Ancak şaraplık üzüm çeşitlerinin istenilen miktar ve kalitede bulunmaması da başka bir gerçektir. Şarapçılığa uygun üzüm türlerinin bölgesel tespiti yapılarak kaliteli şarap üretimine elverişli çeşitlerin üretimini artırılması gerekmektedir. Ülkemizde hala şarap üretimi ile ilgili, coğrafi bölge tanımı tam olarak yapılmamıştır.

Bugün dünya şarap pazarında pay sahibi birçok ülke, gerekli üzümü dışarıdan alırken, ülkemiz dünyanın 4. bağcılık ülkesidir. Ama bu zenginliğimizi geliştirecek mevcut ulusal politikalarımız ve hedefimiz yoktur. Bir taraftan şarap üreticisi yüksek vergilerle sıkıştırılırken, bir yandan da bağcılığımız kendi haline bırakılmaktadır. Bugün ülkemizde neredeyse şarapçılığa ideolojik bir yaklaşımla bakılmakta olup satış ve tüketim yerleri kısıtlanmaktadır. Şarap sektörü cezalandırılmaktadır.

Ülkemizde modern bağcılık ve kaliteli üzüm üretimi için, üretici desteklenmeli, teşvik edilmeli, yönlendirilmeli ve eğitilmelidir. Bağcılık geliştikçe kaliteli şarap üretimi de gelişecektir. Şarap sanayisi modern makinelerle donatılarak şarap üretimi için, en modern teknikler uygulanmaktadır. Şarap; kalitesine, üzüme, bağına ve bölgesine göre markalaşmaktadır. Bu markalaşmayı sofradan şarabından kaliteli şaraba geçiş olarak da adlandırmak olasıdır. Türkiye Şarap Üretimini Geliştirilmesine Etkili Olan Başlıca Faktörler; üzüm fiyatları, girdi fiyatları, şarapçılıkta vergilendirme, pazarlama ve organizasyon, ileri teknoloji seçimi ve eğitim, çeşitlere uygun yer ve yöney seçimi ve çeşitlere uygun kültürel işlemlerin seçimidir.

İçki ruhsatının İçişleri Bakanlığı'ndan alınarak Belediyelere verilmesi, bu ruhsatın her yıl yenileme zorunluluğunun olması, internet üzerinden şarap satışının yasaklanması da şarap üretimini ve satışını azaltmakta ve kayıt dışı ekonomiyi teşvik etmektedir. Önümüzdeki yıllarda küresel ısınma ile değişmesi tahmin edilen dünya ikliminden, mevcut bulunan bağ alanları olumsuz yönde etkilenirken, bazı bölgeler bulundukları konum itibarıyla bağcılık için daha elverişli hale gelecektir. Avrupa'daki şaraplık üzüm üretimi yapılan bağlar dünyadaki şaraplık bağların yaklaşık %45'ini; üretimin ise % 60'ını oluşturmaktadır. Küresel ısınmanın gelecekte Avrupa ülkelerine ortaya çıkaracağı olumsuzluklar sebebiyle şarapçılık sektöründe bir boşluk yaşanacaktır.

Ulusal bağ alanlarımızın tümü henüz tam kayıt altına alınamamış olup, bağ alanlarının yer aldıkları bölgelerin klimatolojik koşulları ve toprak yapısının bilimsel incelemeleri tamamlanamamıştır. Hangi bölgede en iyi hangi üzümün yetişeceği, OIV'in (Organisation Internationale de la Vigne et du Vin-Uluslar arası Bağ ve Şarap Örgütü)öngördüğü tarzda bağ kurma, bakım yöntemleri ve üretim usulleri üreticilere gereğince aktarılamadığından, önemli şarap üreticisi AB ülkelerinin yıllardır benimsediği "Kökeni Kontrollü İsimlendirme Sistemi"henüz Türkiye de yeterince uygulanmamakta, bu olumsuzluk ise Türk şaraplarının iç ve dış piyasalarda BB kalite şarapları ve coğrafi işarete sahip sofr şarapları karşısında rekabet gücünü zayıflatmaktadır.

Ülkemizde sürdürülebilir şarap tüketim kültürü olmadığı, bu konuda yanlış, yetersiz bilgi ve yaklaşımlar olduğu bir gerçektir. Ülkemizde bağcılığın geliştirilmesi, bağcılığın daha bilinçli yapılabilmesi,kaliteli üzüm yetiştirilmesi için yapılması gerekenlerin tespiti,üzüm yetiştiricilerinin ve şarap üreticilerinin karşılaştığı sorunlar ve şarabın pazarlanmasında yaşanan sorunların saptanması ve bu sorunların ivedilikle giderilmesi, bu sektörde istihdamın artırılması , daha kaliteli şarap üretimi ve dış satımında daha büyük pay sahibi olmak için alınması lazım gelen önlemlerin saptanması için Anayasanın 98. ve Meclis İç tüzüğünün 104.maddeleri uyarınca meclis araştırması yapılmasını saygıyla dileriz. 08.06.2009

1. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
2. Tekin BİNGÖL - Ankara
3. Ali OKSAL - Mersin
4. Kemal DEMİREL - Bursa
5. Gökhan DURGUN - Hatay
6. Osman KAPTAN - Antalya
7. Atila EMEK - Antalya
8. Fuat ÇAY-Hatay
9. Şahin MENGÜ - Manisa
10. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
11. Gürol ERGİN - Muğla
12. Tansel BARIŞ - Kırklareli
13. Ergün AYDOĞAN - Balıkesir
- ~~14. Tansel BARIŞ - Kırklareli~~
15. Turgut DİBEK - Kırklareli
16. Nesrin BAYTOK - Ankara
17. Abdülaziz YAZAR - Hatay
18. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
19. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
20. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
21. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur